

Næringsdrivende af samme Klasse, og jo større Afgiften blev, desto større blev jo Ubilligheden, og da Borgerrepræsentationen ikke kunde ophæve Loven, maatte man gjøre Afgiften saa lille som muligt. Flertallet af Udvalget i Borgerrepræsentationen betragtede Brændevinsafgiften som en i det Hele uheldig Afgift. Vi kunne her betydeligt forøge Mængden af de i Offentligheden fremkomne Udtalelser i denne Retning, men vi mene hermed at have tydeliggjort det høie Thing ogsaa vor Opfattelse af denne Sag. Vi skulle dog hertil føie, at vi anse Afgiften som skadelig væsentlig af den Grund, at Næringslovens § 72 fastsætter Afgiften lige for Alle uden Hensyn til Bestaffenheden eller Omsætningen af Enhvers Næring. Skal Afgiften bibeholdes, maa den billigvis bestemmes saa vidt muligt efter Størrelsen af enhver Beværter eller Handlendes Omsætning. Der ligger et stort og uretfærdigt Misforhold i, at den Forhandler, som kun omsætter 1 Pot Brændevin om Ugen, skal betale en lige saa stor Afgift som den, der omsætter 200 Potter om Ugen, og vi kunne bevise, at der her i Hovedstaden og vistnok ogsaa i Provindierne findes en Mængde Beværtninger, som ikke omsætte mere end 1 Pot Brændevin om Ugen.

3) Nedgangen i de Beværtningsdrivendes Antal, siden Afgiften i 1883 blev forhøiet med ca. 233 pCt. over næsten hele Landet og Tilgangen til Næringsveien standset, er ikke naturlig. Nedgangen har været mere begrundet i Afgiftens Forhøielse end i Afgang ved Dødsfald; medens det Naturlige er, at naar Tilgangen til Beværtningsnæringen standser og Befolkningen voger i Antal, saa skulde Forretningerne florere, og dog har Afgangen i Værtshusholdernes Antal været ca. 400 alene i Kjøbenhavn siden Afgiftens Forhøielse i 1883. De Beværtningsdrivende have vel oprettet Foreninger, som hjælpe og understøtte sine Medlemmer efter bedste Evne, men i ethvert Andragende om Understøttelse, som indkommer, hedder det, at det er Brændevinsafgiften, som ikke kan udredes. Den er den væsentligste Aarsag til Standens Forarmelse og gradvise Undergang, men det synes dog ubilligt, at man, selv om man tilsigter en Næringsgrens Ophævelse eller Omdannelse, da begynder med at ødelægge dem, som ere Indehavere af Næringsretten. Det bør dog billigvis tilstedes disse at fortsætte den Næringsvei, hvortil de have erhvervet Ret, paa de samme Betingelser, paa hvilke de have erhvervet den, indtil Retten bortfalder ved Dødsfald.

4. At Trykket af Afgiften er meget alvorlig og føleligt, ses af, at der til Myndighederne, saavel til Regjeringen og Rigsdagen som til Kommunalbestyrelsen, er indgivet en Mængde Andragender om Afgiftens Ophævelse eller Nedsættelse, lige fra den Tid, da Kommunalbestyrelsen forlod det i Loven fastsatte Minimum for Afgiften. I Kjøbenhavn og Provindierne indgives stadig Andragender om Afgiftens Nedsættelse til Minimum hvert tredje Aar, naar Afgiften fastsættes. Saavel til Regjeringen som til Rigsdagen er der indgivet Andragender om Afgiftens Ophævelse hver Gang, der har været Tale om Forandringer i de Lovbestemmelser, som vedrøre Afgiften. Da der saaledes blev Tale om Tilløbet til Næringsloven af 1873, indgav Værtshusholder-Korporationen i Kjøbenhavn et Andragende til Regjeringen og Rigsdagen om blandt Andet: at Brændevinsafgiften bestemmes efter hver enkelt Værtshusholders Forbrug, eller, at Brændevins-Bestattningen henlægges til Produktionen. I Januar 1884 indgaves et Andragende til Regjeringen og Rigsdagen med 1,255 Underskrifter fra Beværtningsdrivende overalt i Danmark, hvori andrages om Brændevinsafgiftens fuldstændige Ophævelse for de Beværtningsdrivende og dens Henlæggelse til Brænderierne, og hvis dette ikke lader sig gjøre, da at Afgiften nedsættes betydeligt. I August Maaned 1884 afholdtes en Kongres af Beværtningsdrivende i Danmark, hvortil var mødt Delegerede fra Kjøbstæder over hele Landet, og her vedtoges som den første Resolution: at Brændevinsafgiften ophæves eller at den i alt Fald betydelig nedsættes og paalignes de Beværtningsdrivende i Forhold til deres Indkomstfast. Denne Resolution samlede Centralforeningen af Beværtningsdrivende i Danmark, som nu bestaar af ca. 40 Foreninger med omtrent 2,000 Medlemmer for at virke for denne Sags Gjennemførelse, og det er derfor, at vi nu, da Brændevinsafgiften af Regjeringen foreslaas forhøiet, henvende os til det høie Thing med ærbødigst Andragende om, at Udbyttebestattningen af Brændevinsbrændingen maa blive fast saaledes, at den kan afløse Brændevinsafgiften, og kunde der maasse gennem Skatten eventuelt ydes Kommunalbestyrelserne et Tilskud i Stedet for denne."